

Nr 312.

Av fru **Linderot** och fru **Rönn-Christiansson**, om utredning av frågan om reservbarnmorskornas pensionsförmåner.

Enligt lagen den 28 mars 1919 om anställande av distriktsbarnmorskor skulle i varje landstingsområde och i varje stad, som ingick i barnmorske-distriktsindelningen men ej deltog i landsting, för fullgörande av distriktsbarnmorskornas åligganden under den tid dessa åtnjöto semester eller eljest förfall för dem förelåg, finnas erforderligt antal fast anställda reservbarnmorskor. Innan den nu gällande organisationen av distriktsbarnmorskeväsendet trädde i kraft fr. o. m. den 1 januari 1944 voro reservbarnmorskorna sämre ställda än distriktsbarnmorskorna i pensionshänseende. Medan distriktsbarnmorskorna ägde obligatorisk pensionsrätt enligt reglementet för statens pensionsanstalt hade i motsats härtill reservbarnmorskorna pensionsrätt i allmänhet först efter särskild tjänstereglering enligt 5 § i nyssnämnda reglemente. Endast i ett mindre antal fall ha reservbarnmorsketjänsterna reglerats. Anställning i sådan icke reglerad befattning kan sålunda icke åberopas för pension. Härigenom har det stora flertalet pensionsavgångna barnmorskor icke erhållit pension för reservbarnmorsketid, liksom ej heller flertalet av nu i tjänst varande barnmorskor fått tillgodoräkna sig reservbarnmorsketjänstgöring för pension. Ur rättvisesynpunkt synes detta vara anmärkningsvärt. Reservbarnmorskorna ha nämligen i de flesta fall fullgjort tjänstgöring, som till art och omfattning helt motsvarat distriktsbarnmorskornas tjänstgöring. Det sammanlagda antalet barnmorskor, som sålunda beröres, har uppskattats till ett hundratal.

Med åberopande av vad här sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att frågan om reservbarnmorskornas pensioner måtte skyndsamt utredas och att för riksdagen framläggas de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 24 januari 1948.

Gerda Linderot.

S. Rönn-Christiansson.